

Дебіторська заборгованість визначається як сума заборгованості дебіторів підприємству на певну дату. Дебіторами можуть бути як юридичні, так і фізичні особи, які заборгували підприємству грошові кошти, їх еквіваленти або інші активи. За даними бухгалтерського обліку можна визначити суму заборгованості на будь-яку дату, але звичайно така сума визначається на дату балансу. Оскільки відповідно до вимог національних стандартів бухгалтерського обліку підприємства подають також проміжну (квартальну) звітність, то суму дебіторської та кредиторської заборгованості підприємства слід визначати щоквартально.

Найбільш трудомістка і проблемна ділянка в обліку підприємств ЖКГ є облік розрахунків з споживачами житлово-комунальних послуг. Основні проблеми, які виникають в обліку розрахунків за надані житлово-комунальні послуги, пов'язані з:

- великою кількістю споживачів послугами, що обумовлює трудомісткість аналітичного обліку; частину заборгованості населення, що є найбільшим користувачем послуг і має низьку платоспроможність, сплачує бюджет у вигляді відшкодування через надані пільги й призначені субсидії;

- постійне недоотримання платежів як від населення, так і з бюджету при недостатності встановленого тарифу для покриття витрат;

- визначення податкового зобов'язання з ПДВ за касовим методом при розрахунках з населенням і з бюджетом, тобто на дату надходження й зарахування грошових коштів;

- надходження із запізненням відшкодування нарахованих субсидій і пільг;

- визнання валового доходу при розрахунках з бюджетом за датою надходження коштів, а при розрахунках з населенням і з підприємствами – за першою подією: або за датою оформлення документів, пов'язаних з наданням послуг, або за датою зарахування грошових коштів на банківський рахунок платника податку, або надходження їх до каси підприємства.

ВПЛИВ ТІНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ НА ПРИКЛАДІ ПАТ «ТРЕСТ «ЖИТЛОБУД-1»

Романьков Д.Є.

Науковий керівник – Момот Т.В., д-р екон. наук, професор

Сектор тіньової економіки в Україні за період незалежності продовжує невпинно зростати, що свідчить про низьку дієвість запропо-

нованих урядовими структурами заходів щодо зниження її рівня. На нашу думку та виходячи із сформованої ситуації, профілюючим урядовим інституціям доцільно напрацювати та впровадити комплекс більш-дієвих розробок щодо визначення і ліквідації першоджерел породження тіньової економічної діяльності.

Головною метою тіньової економічної діяльності є отримання прибутків, які неможливо отримати в суворій відповідності з чинним законодавством країни. Їх отримання і є формою вирішення протиріч між інтересами держави та окремих суб'єктів ринку, що не мають можливості легальної економічної діяльності або не бажають це робити в діючому законодавчому полі. Масштаби тіньової економіки є досить великими. За результатами досліджень Ф. Шнайдера усереднення обсягів тіньового сектора розвинутих країн світу дає значення близько 20 % ВВП. Ф. Шнайдер оцінює розмір тіньової економіки в Європі у 2013 р. в межах 2,15 трлн євро, що становить 18,5 % від усієї економічної діяльності ЄС. Майже дві третини європейської тіньової економіки зосереджено в п'яти найбільших європейських країнах – Німеччині, Франції, Італії, Іспанії і Великобританії. В Австрії та Швейцарії тіньова економіка дорівнює приблизно 7-8 % офіційного ВВП цих країн. Високим порівняно із середнім по ЄС залишається розмір тіньової економіки у Греції – 24 % ВВП. У Болгарії, Хорватії, Литві та Естонії тіньова економіка сягає 30 % розміру офіційної економіки

Будівельний бізнес – один з найбільш корумпованих у світі. Такий висновок був зроблений за результатами дослідження компанії аудиторської Grant Thornton. Загальна сума хабарів, які доводиться виплачувати підрядникам і девелоперам, може дорівнювати 860 млрд доларів на рік (в сукупності по всіх країнах). При цьому є тенденція до подальшого зростання цієї цифри: вона може вирости вдвічі за наступні 10-12 років. Більше 3% всіх шахрайських випадків в світовому бізнесі відбувається саме в будівельному секторі. У дослідженні враховувалися дані по ринках США, Канади, Великобританії, Індії та Австралії. У країні, як і в Канаді, Великобританії та США, корупція тісно межує з крадіжками, ухиленням від сплати податків, завищенням цін, змовою між постачальниками і підрядниками при проведенні тендерів на будівництво і ремонт. Хабарі доводиться платити чиновникам при узгодженні проекту (розмір доходить до половини від вартості самого проекту), правоохоронним органам, організаціям, які надають послуги з постачання електрикою і видає дозвілну документацію.

У незавершеного будівництва чотири проблеми: афера, корупція, криза і шахрайство.

Афера. На думку заступника голови Комітету Верховної Ради з

питань містобудування, ЖКГ та регіональної політики Ігоря Лисова: «Недобудови через афери – не таке вже масове явище, поодинокі випадки.

Корупція – термін, що позначає використання посадовою особою своїх владних повноважень, довірених йому прав і можливостей з метою особистої вигоди. Багато видів корупції аналогічні шахрайству і відносяться до категорії злочинів проти державної влади. Ця стаття закону може бути застосована не тільки до будівельників, скільки до чиновників різних рівнів. Саме вони допускають до будівельних майданчиків і мереж життєзабезпечення. І тут будівельник підносить себе, як жертву. На думку забудовників від 3 до 10 відсотків від вартості будівельних робіт йде на «рішення» саме цих питань. Нерідко міська влада сама постфактум і з явними порушеннями змушена допомагати будівельникам виходити зі скрутного становища.

Криза. «Масова заморозка» будівництва - аж ніяк не винахід новітньої історії. Всяка серйозна криза, в першу чергу, б'є по довгостроковим проектам. Крім того, на кризу зручно списуються всі інші проблеми, в яких винні самі забудовники: невинувато високий відсоток кредитних коштів, вкладених в будівництво будинку і початок будівництва без достатнього фінансування. Перерахованих вище причин достатньо, щоб при нестабільній фінансовій ситуації будівельний ринок завмер. У більшості випадків недобудови з'являються через переоцінку своїх можливостей і низької правової грамотності населення» – висловився президент Асоціації допомоги постраждалим інвесторам Олексій Гончарук.

Шахрайство. Шахрайство – розкрадання чужого майна або придбання права на чуже майно шляхом обману або зловживання довірою. Припустимо, відбувається успішний продаж квартир. З'являється надлишковий ресурс і гроші акумулюються на «стабілізаційних» рахунках.

СИСТЕМА МЕНЕДЖМЕНТУ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ НА ПРИКЛАДІ ПАТ «ТРЕСТ «ЖИТЛОБУД-1

Ткаченко А.В.

Науковий керівник – Момот Т.В., д-р екон. наук, професор

Актуальність теми дослідження полягає у тому, що антикорупційний менеджмент сприяє усуненню існуючих недоліків в антикорупційній системі, забезпечує дотримання та належне здійснення кожним суб'єктом системи своїх обов'язків в системі менеджменту протидії корупції.